

KONCZEK JÓZSEF

Alsó-tó utca

Az Alsó-tó utca – egyszerűen rendhagyó eset,

*Itt,
az Alsó-tó utcában
általában
mindenki mindenhez ért,
vagy legalább mindent tud, és még jobban tud,
de ha nem, legalább ugyanúgy,
mégis másként,
igen, az Alsó-tó utca
kiválóképpen azt tudja,
hogy a legjobb játék
tudni pontosan és általában,
mert az Alsó-tó utca szerint
az egész utca csak így létezik
külön-külön minden lakójában.*

*Vártam,
igen, a kérdéseit vártam, kedves Vasárnap.
Először is azt mondja meg, örült-e már jól fonott kosárnak?
Mert egyébként
mit mondjak magának?
Mondjam azt, hogy nincs hiány hiányban?
Na látja, ugye, hogy ön is látja jól,
kedves Vasárnap?*

*Tudja,
az ember olyannak képzelem el az ünnepnapot,
mint a sok-sok nagy köcsögöt – teli aludttejjel,
csipkebogyó-lekvárral, vagy nem is tudom, szóval, azzal, ami kell.
Igaz, hogy ez gyermekkori ábránd,
és ha túljutottunk ezen, ámbár
nem biztos, hogy túljutottunk... Ön hogy van vele?
Nem gondolja, hogy a legtöbbre megyünk,
ha azóta is, és mindig, elsősorban majd az érdekel,
hogyan kinek mi a kívánsága?
Ez például virág. Sárga.
De önnek erről is mindjárt mi nem jut eszébe,
azt szeretném csak, hogy jól megértse,
amint mondtam már, hogy ez itt egy virág,
s nem az, amit belebeszélhetnek, és rábeszélhetnek,
az, amit valaki kitalál.*

*Ó, én nagyon szeretem a dús szociológiákat,
higgye el, hiszen jól tudja, több is van belőle,
na ugye, kedves Vasárnap,
van külön, már akinek van, adóbevallásra,*

aztán van külön egymás közt, és van esküvőre,
temetésre, na, ugye, ugye,
tegyen köztük igazat,
maszkeol mindenki, ami belefér.
Ez pedig, látja, egy ibolyalevél.

Gondolja csak el, hogy akadnak itt gyerekek,
akik a tavaszi ködöt biztatják a virágzásra,
és a vadvirág szirmából csinálnak esőt.
Döntse hát el, kinek mi a kívánsága.
Talán még a levesben is vitorlásokat meg gőzösöket látnak.
Gondolja csak el, kedves Vasárnap.

Elküldhetné hozzánk kishúgát, a kedves Szombatot.
Hogy a gyerekkor se maradjon ki jelentésekből, statisztikákból.
Hát még a kamaszkor.
Még az emléke is nevetős.
S beírta-e már a csillagot, a befüggönyözött ablakok mögött verdesőt?
És, beírta-e a függönnyt? Azt! A vászonlepedőt!

Itt a napsütött udvaron macskák unatkoznak úntalan,
de azért ne higgye azt, kedves Vasárnap,
hogy az Alsó-tó utcának
csupán múltja van.

Itt a sérelmeket sokszor örök-haragokkal gyógyították,
tegnapra várták a holnap feladandó postát,

s tubicás képeslapokon virult a boldogság.

Távolabb templomtorony van, mindenféle kupolák,
és egy-egy tanult fiú, lány
a szomszédolásban is aranyat ér.
Az anyókák csodálkoznak, amikor
kisleány-korukat mondják el nekik az unokák,
akik akkor még nem éltek,
de azért
mindig beszélnek,
mert hozzájuk is sokat beszéltek.

Lám, így folytatja egymásban mind a saját sorsát,
így létezik egymás fölött egy többszörös szintű Magyarország.
Ne mondjam, hogy minden ablakán kilóg vagy három-négy gyerek.

Azért mondom, hogy ne csupán a tényeket
jegyezze fel, hanem a sok arcot. Írja föl, írják a noteszukba,
mert egyébként az Alsó-tó utca
rendhagyóan egyszerű eset.